

Universitätsbibliothek Paderborn

Vita P. Balthassaris Alvarez, Societatis Iesv Religiosi

Puente, Luis de la

Coloniae Agrippinae, 1616

Cap. XXXVI. P Balthassar literis suis eandem Dominam iuuat, quam Deus
ad insignem perfectionem euexit

urn:nbn:de:hbz:466:1-42916

a Proh.31.10 huius verè a fortis mulieris, cuius valor & precium est tanquam rerum preciosissimarum procul & de ultimis finibus terræ aduenientium : cuius tamen maior præstantia est in virtutibus, & operibus internis, quæ externa comitabantur, ut se ipsam multò magis in eis perficeret. de quibus in proximo capite fusiùs.

C A P V T XXXVI.

P A T E R B A L T H A S S A R
literis suis eandem Dominam iuuat,
quam Deus ad insignem per-
fectionem eue-
xit.

VMD. Magdalena Vlloia Vallis Oleti ordinariè resideret, P. verò Balthasar in Villa-Garcensi eius Collegio, inde illam suis literis, aptisq; consilijs iuuabat; semper illam ad perfectionem, suiq; ipsius ab negationem extimulans: quæ res magnis huiusmodi personis valde est difficilis: eò quòd consueuerint valde suis appetitionibus obsequi, ac proinde eas mortificare horreant. Ad eam igitur probandam, & experimentum aliquod in hoc generere accipiendum, ac simul eandem extimulandam, inter alias literas, hasce ad illam circa festum Natalis Domini dedit.

§.I. DEVS

§. I.

Deus infans in Bethlehem natus, in anima ^{“ 17. Decemb.”}
Deriam D. V. nascatur: solus enim ille nouit ^{“ 1576.”}
eius festa benè celebrare: in cuius anima ^{“ ”}
internè, quod exterius ostenditur. Non cogita- ^{“ ”}
tam ad V. D. scribere, tam parum assuetum ha- ^{“ ”}
sentem cor suum ad abnegationem propriæ vo- ^{“ Ironice.”}
luntatis. vt offenditionem potius reputet, quam ob- ^{“ ”}
sequium, si literas accipiat, quæ ad eam abnegan- ^{“ ”}
dam vrgeant. Det ipse Deus maiorem animum, ac ^{“ ”}
desiderium, eandem propriam voluntatem per- ^{“ ”}
sequendi. Amen, Amen, Amen.

OpVLENTIA instantium festorū, & egestas, ^{“ ”}
qua intelligo laborare D. V. humilitatem ad ea- ^{“ ”}
dem celebranda, mihi persuaserunt, quod hac vi- ^{“ ”}
ce saltem gaudebis potius, quam dolebis, his ac- ^{“ ”}
ceptis Monitis.

PER PENDERIT procul dubio D. V. in elab- ^{“ ”}
pso San&to hoc Adventus tempore insigne Dei er- ^{“ ”}
ganos beneficium, quo vult ad nos venire; & ani- ^{“ ”}
mæ felicitatem, quæ promerabitur eum apud se ^{“ ”}
in domo propria videre: & quoniam spero de e- ^{“ ”}
ius misericordia, quod V. D. eum videbit, & cum ^{“ ”}
eo gaudebit: visum mihi est monere, eum huius ^{“ ”}
esse ingenij, (si velis multum illi placere) vt sta- ^{“ ”}
tim atque in mundo natum videris, ad eum ac- ^{“ ”}
cedas, siquidem ipse pro te etiam venit inter cœ- ^{“ ”}
teros, quos honorare, & sua præsentia recreare ^{“ ”}
vult: & vt studeas te totam in spectaculum illud ^{“ ”}
sanctum, quod ante oculos fidei tuae videbis, trâf- ^{“ ”}
formare, sicut faciebat grex ille Iacob, in eas vir- ^{“ ”}
gas, quas ante se habebat. Nam quod spectaculum ^{“ ”}

D d 5 admi-

» admirabilius, quam Deum ipsum fieri infantem,
 » Angelis stipatum, & pannis inuolutum? Discas
 » ex eius Magisterio (siquidem exemplum eius est
 » lux nostra) salutarem scientiam te humiliari-
 » di; teque ex corde à propria opinione, & æ-
 » stimatione deiiciendi; & exuendi ab omnibus re-
 » bus præsentibus: (vereor, enim, ne te non sa-
 » tis ab illis expeditas) & sic demum te ad e-
 » ius imitationem (vt magis illum allicias) tra-
 » cstandi, quasi in omnium hominum essem obli-
 » uione, omnibus essem crucifix & contem-
 » pta; imò neque hoc simpliciter attendas; sed
 » vt magis gaudeas, quod videoas te illustrari &
 » honorari ex insignibus Domini tui. Cogita,
 » quod quamuis tanta ipse nostri gratia præ-
 » stiterit: adhuc nos non studeamus illi placere;
 » sed eum potius contristemus, adeoque affliga-
 » mus, vt cogamus in ipso præsepio flere. O
 » scelus ab omnibus creaturis detestandum! quod
 » te, Domine, flere faciamus? & tamen adeo
 » parum curemus, vt neque in eius cogitatione diu,
 » & libetè hære velimus? Hæc duo magnâ S. Cy-
 » priano admiratione adferebât: alterū quod Deus
 » multa ex seipso hominibus dederit; homines verò
 » parū ex se ipsis Deo; multa ipse bonitatis suæ ma-
 » nifestauerit in eo quod fecit: ex qua tamen boni-
 » tate parum nos profecerimus; alterum tedium &
 » morositas, qua imus ad Christum, scientes, eum
 » esse nobiscum; & celeritas, qua ipse viam percur-
 » rit, vt ad nos perueniret. Desleamus, Domina, du-
 » ritiem & cæcitatem nostram; & æternum Patrem sup-
 » plices oremus, vt qui filium suū nobis dedit, diui-
 » nū quoq; mittat spiritum, quod possimus recte illi
 ferui-

feruire, ac placere, & humiliter reuereri, & cum " "
hic sit ignis, quem ipse misit in mundum, ut ipsius " "
amore accenderetur : petamus ad nostra etiam " "
corda mitti, vt ea inflamet: non n. profuerit ipsum " "
in mundū venisse, nisi etiam ad ea perueniat. Vi- " "
gamus igitur in posterum desolati & afflitti : si- " "
quidem videntes , nos à tanto tamque benigno " "
Domino amari, isto tamen igne non virimur. Hor- " "
teamus virā, quæ non collocatur in reddendo de- " "
bito nostro penso. Quis nobis prospiciens ad quem " "
ibimus, vt nobis medeat? redeamus iterum ad " "
eternum eius Patrem , primamque petitionem " "
millies repetamus. Accedamus ad ipsummet " "
IESVM : vt qui veniet Saluator noster, hoc erga " "
nos præter officium: accedamus ad Spiritum san- " "
ctum, vt eum in nobis clarificet ; ad rusticos " "
pastores, vt nos doceant; ad matrem eius sanctifi- " "
cam , & S. Ioseph vt pndore nos suffundant. " "
Quid fecerint illi, eorum Domino iacenti in pre- " "
sepio ? quid eorum oculi aspicerint ! quid eorum " "
corda cogitauerint ! ibi (ait S. Cyprianus) non e- " "
rant panni preciosi: & si fuissent, non habuissent " "
spectatores: nam infans iacens in præsepio, om- " "
nium oculos , & corda ad se trahebat : vt nollent " "
effudere se ad quærendum in creaturis solatum, " "
quod præstantius , & ex omnibus simul inuenie- " "
bant in suo Creatore. Nudi erant parietes , sed " "
corda plena & ornata diuinis donis. Nihil ibi o- " "
culis carnis diuinum apparebat; sed spiritus ocu- " "
lis omnia diuina erant : nullū natale adeò egenū, " "
nec nullū adeò opulētū: nullū humano solatio ma- " "
gis destitutū; nec diuino magis abūdās. In publico " "
homo, in occulto Deus; quod exterius appārebat, " "
alijs

„alijs erat simile; quo latebat erat super omnes: at-
„tende mixturam, pannos, & Angelos; lacrymas &
„musicam. eamus ergo Domina, ad Angelos, vt hoc
„nobis aperiant, scientiamque doceant, quæ scia-
„mus rem æstimare, adorare, ac celebrare sicut ipsi
„fecerunt, cum primum illum in mundo vide-
„runt: hoc siquidem est opus, quod nobis in eo fa-
„ciendum incumbit; & nullius alterius ratio vlla
„habenda. Talem sui opinionem & æstimationem
„det IESVS D.V. vt non amplius sua sit, aut alicu-
„ius alterius, nisi ipsius IESVS solius. Amen. Amen.
„Amen.

Ex literis satis appareat tenera Sancti huius vi-
ri deuotio, ac dexteritas, qua sensim eam Domi-
nam expoliebat; cuius curam susceperebat, dirigens
eam ad perfectam suarum propensionum mortifi-
cationem, per quam ad perfectionis celitudinem
peruenitur. nam (quemadmodum in alijs literis
hoc ipso anno datis eidem Dominæ significauit)
per hanc semitam vniuersalis abnegationis pro-
priæ voluntatis ad tantam sublimitatem ascendi-
tur: & in eisdem literis dicit: eam hunc defectum
admisisse, quod tam breuiter sui rationem reddi-
disset, quasi non habens, quid de suo profectu ape-
rire: non etiam habuisset defectus, quos manife-
staret: ex quo apparet, Dominam illam per literas
confueuisse reddere Patri rationem rerum suarū
internarum, eiusque iudicium, & consilium peti-
uisse circa ea, quæ esset factura. Quod verò Pater
præcipue ei commendabat, illud erat: vt studeret,
in rebus omnibus quærere solum Deum; & cor
suum à personis, & creaturis exuere, sicut facie-
bat à diuitijs. quam lectionem optimè illa est asse-
cuta;

tuta; adeoque serio studuit exsequi, quod suadebatur, ut nulla personarum, quantumuis consanguineæ aut affines essent, affectio, cor ipsius occuparet; aut ab eo retraheret, quod voluntatis Dei esse intelligebat: cum qua tantam consecutam conformitatem, vt nihil ipsam turbaret; aut eius patientiam læderet; nec vlla res sufficeret, ad interrumpendum bonum hoc propositum, & animi affectum, quo dicebat: fiat voluntas Dei. Retrabatur, & oblectabatur tanquam filia, cùm Deum appellaret patrem: nec unquam finem faciebat gratias agendi ob tantum beneficium, quo voluit, hoc nomine à nobis compellari. Nunquam parum aut multum comedebat, quin tardè satis præmitteret Pater noster, teneram faciens reflexionem ad Verbum Patris: & inter comedendum sæpe exaggerabat valde apud circumstantes hanc gratiam: imò ipsum prandium sæpe interrumpebat ob delectationē, qua, de hac gratia loquendo, afficiebatur. Tertiō quoque die magna cū deuotione & lacrymis comunicabat, ita ut ipsa frequentia tenerum eius sensum non imminueret: cuius causa, quam diu benè habebat, cōferebat se ad domū nostram professam cum sola vna matrona & viro quodam, cui inniteretur, nolens currū ant gestatoria sella vti, vt & in hoc heroicam spiritus paupertatem, & in medijs tot diuitijs, cordis humilitatem præ se ferret. Siquidē diues ac liberalis in aliōs, in se ipsam erat pauper & parca, & famulorum comitatu: nec aliud quicquam horum retinēs, quam quod esset omnino necessariū: imò etiam in necessarijs aliquid sibi subtrahebat,

non

non ex parcitate, sed ex virtute: tum, ut plus haberet, quod pauperib. largiretur, tum, ut se ipsam mortificaret, Christumq; D. N. in eius paupertate, & contemptu amplius imitaretur, ut P. Balthasar illi suadebat.

C O N S O L A T I V S verò est illam non parum in eo dolore, quem sensit ex morte D. D. Ioannis Austriaci, filij Caroli V. Imperatoris, quem ipsa simul cum viro suo Ludouico Quijadio in domo sua ab infantia educauerat, & tanquam filium eum diligebat, sicut & ille eam tanquam matrem; qui cum ex Hispania discederet in Belgiam, cum magna teneritate ei valedixit: placuitque Deo D. N. accipere eum ex hac vita in flore suæ ætatis, & sui honoris ac dignitatis initijs, Anno 1578. Erat tunc P. Balthasar Visitator Provinciæ Aragoniæ, in qua versabatur, & nuncius de prædicta morte peruenerat ad illum Valentiq; & inde literas consolatorias scripserat ad prædictam Dominam in hunc modum.

§. II.

II. Decēb. „ **S**PIRITVS Sanctus solatio sit & leuamini D. 1578. „ V. qui ad reponendum adeò fœcundi anni „ fructus erit benè necessarius. Non scripsi D. V. „ statim atq; intellexi transitū ex hac vita ad eā, quę „ est omnibus æterna D. D. Joan. Austriaci: quia & „ ego æquè opus habui consolatione; atque D. V. „ Sed aduertens, tales nuncium eò fortius D. V. „ iustum, quò tanquam mater, propinquior erat; „ & eum rāgebat quem maximè in hoc mundo cha- „ rū habebat: existimauī, non amplius differre hoc „ scribendi officium: cuius hoc sit initiū, quod offi- „ ciū, eius serenitati, & V. D. in hac calamitate de- bitum

Non valde diligenter præstiterim; & quidem cū ma-
nus desiderio, ut optatum fructū adferret; Parique
pro Prouincia cōmiserim ut idem per
ter mihi fuisset, iuxta votū meū, prius ipse, quam
aliter cōparuisse, ut sensum meū præsens o-
menderem: sed tales Deus terminos constituit, vt
habet quis maximē ad eos trānsgrediendos pro-
vidēat, id tamē facere non possit; nec maior sit
prudentia, quam intra illos se continere, eosq; a-
torare. Sit igitur ipse ob id, quod fecit, in æternū
benedictus: nā cūn mortuo id esset optimū, nobis
hic remanētib; cogitādū illud ac deflēdū reliquit: cō
sq; valde nobis erat necessariū, vt & nobis esset
optimū tanquā Dei opus, sciētis, eadē opera vigi-
litē remunerare, & dormītates monere, & puni-
re, nō tamē absq; cōsolutione: habet enim eius di-
sciplina vitā, si benē eius opera perpēclatur, nō hē-
rēdo in externa superficie, sed penetrādo ad eorū
interiora, in quibus medulla latet: si sic viuitur &^{ea Isa. 38.16.}
in talib; vita spiritus mei, corripies me, & viuiscabis
medixit Rex Ezechias Deo occasione instructio-
nis alteri⁹, ac monitorū huic similiū, licet illi gra-
uissimorū, si sic, inquit, in hac peregrinatione vi-
uitur, & in huiusmodi angustijs cōsistit semita spi-
ritus mei: reuereātur, & adorēt omnes tua cōsilīa
Deus, & te in eis: nā huiusmodi calamitatū insitu
etio, & me corripies, & simul viuiscabis. Lectio
nē, ô Domina, prelegit nobis Deus sufficientē pro
totavita; modō sciam⁹ fructū ex ea capere: & vestre
Dominationi admiscerit internū solatium, vidēti
dulcissimū Dominū festināte, vt ē periculo animā
illam eriperet, quā D. V. & ipse tenerē diligebant;
& quam

„ & quam ab æterno ipse prælegerat adeò singula.
 „ riter ad Regnum suum: quem voluit in campo
 „ ipso mori, pro defendendo Patris sui honore, sic
 „ ut ipse: fieri q; sibi similem in causa tam præclara,
 „ & vniuersali gloriæ suæ, & in cordis puritate:
 „ cuius tot sunt testimonia tam eorum, qui prope,
 „ quām qui procul cum eo egerunt, & ipsius morti
 „ præsentes fuerunt. Habet verè in eo & in D.V. lo-
 „ cū quod Christus Dominus noster dixit suis disci-
 „ pulis, contristatis ex eius verbis, quibus prædice-

b Ioan. 14. „ bat, se ab eis discessurum ad Patrem: b si dilige-
 28.

„ retis me, gauderetis vtique, quia vado ad Pa-
 „ trem: quasi dixerit: plus ponderis habere debe-
 „ ret in oculis vestris bonum meum, quò consol-
 „ laremini (etiamsi aliquod ex eo incommodum
 „ vobis eueniaret) quām defectus, quem vobis fin-
 „ gitis ex mea absentia, vt tristemini: præcipue cum

c Ioan. 16. 7. „ & Redemptor vester facio: expedit enim vobis, vt

„ ego vadam. Et quoniam huic verbo non fuerun-
 „ increduli, cùm postea, adueniente spiritu San-
 „ cto, illud intellexerunt, noluissent pro vniuersi-
 „ mundo non fuisse ita gestum: adeo q; senserunt;
 „ mutatos in solatio & profectu suo, & æstimatio-
 „ ne Christi, qui totum erat ipsorum bonum: vt ip-
 „ experientia didicerint, non esse aptius aliud scin-
 „ aut velle, quām Deo curam omnem remittere;
 „ in ipsis, & in rebus omnibus pro libitu faciat, at
 „ reddat infecatum, nolentes aliud velle, aut eli-
 „ gere, quām quod ipse constituet, venerantes cum
 „ magno silentio, quod humani ingenij debilitate
 „ in eius consilijs non assequitur: nam, etsi nobis
 „ occulta sint, nullo tamen modo erunt iniusta

H

ingula-
campo-
re, sic-
aclara,
uritate:
prope,
us morti
D.V.lo-
is disci-
rædice-
si dilige-
ad Pa-
re debe-
o confos-
modum
obis fin-
puè cum
rgo Des
vobis, n
fuerun
itu San
vnueris
terunt,
timatio
n: vt ipi
iudicem
ittere;
ciat, au
aut eli
entes cu
debilita
tsi nobis
iniusta
Hi

Hæ literæ valde sunt consolatæ piam hanc Do-
minam, quam tamen Deus benè præuenerat cum
ipsa ingenuè ac liberaliter se ipsam, & res
omnes suas, etiam dilectissimas, ac preciosissimas
ei tradidisset.

IMPONAMVS nunc finem insignis huius
Matronæ virtutibus, addentes ijs quæ dicta sunt,
heroicam cordis eius humilitatem: videbatur
enim sibi, pàrum, aut nihil esse, quidquid faciebat,
iut largiebatur pro Christo D.N. Et hoc est quod
magis admirabar quoties cum illa loquebar
(quod non raro fiebat) nam cùm aliquoties age-
rem gratias, quod nobis benè faceret: responde-
bat modo quodam adeò demissò, & ex corde ve-
rè prodeunte, quasi nos potius ipsi benè facere-
mus accipiendo, quod illa dabat; quàm ipsa
nobis idem dando. Idem autem iudicabat ac sen-
tiebat de reliquis eleemosynis. Et réuera ita est,
quod qui puris oculis maiestatem Christi Do-
mini in suis pauperibus agnoscit, aduertit, se
non tantum beneficium pauperi conferre, cùm
dat eleemosynam; quàm pauper faciat ipsi, dum
eam acceptat: non quæ talis est homo; sed quæ is,
qui in ipso illam recipit, est ipsem Christus,
qui eam remunerat, reddens centuplum in bo-
nis spiritualibus, & postea in æternis. Ex hoc ani-
mo proueniebat ipsi, vt in suis bonis distribuēn-
dis non tam videretur eorum Domina; quàm di-
spensatrix, & Dei ipsius eleemosynaria; quem-
admodum Regum & Principum Eleemosynarij
eleemosynam distribuunt, ex bonis illorum: id-
que ipsa faciebat cum tanta pietate, atque si mater
esset omnium egenorum; & vnica protectrix

Ee omnium

omnium desertorum , ac desolatorum. Placuit
Deo accipere ad se Patrem Balthassarem multis
annis ante ipsam , quo tamen toto tempore perre-
xit ipsa in virtute suæ ratione , crescens & pro-
ficiens in omni virtute , & hac ratione cur-
sum suum cum magna gloria cucurrit , donecan-
nis & meritis plena ad eius finem peruenit. Expo-
suerat in eleemosynas non solum omnes fru-
ctus reddituum suorum ; sed etiam , dum viue-
ret , magnam eorundem reddituum partem tra-
diderat , exuens se illorum iure , vt pia perpe-
tua opera , quæ fundauerat , magis firmaren-
tur : & quod tempore mortis supererat etiam te-
stamento distribuit pauperibus , constituens
hæredem charum suum Collegium Villa-Gar-
ciense. Incidit in morbum ex lateris dolo-
re : & cum periculum præuideretur , primo die
communicauit , & iterum septimo , qui fuit
ultimo , omnes separam fuerunt illi valde gra-
ues , quoad corpus ; sed magni solatij spiritua-
lis . nam ferè continuè erat in oratione , quæ
Deo commendabat . inuisentibus ipsam mini-
mum quod poterat attendebat ; maximè autem ,
vt pauperibus eleemosynæ traderentur. Asti-
runt illi die noctuque Patres Societatis ; &
hunc Dei fauorem tunc est etiam experta , vt ve-
nirent Vallis-Oletum grauissimi Patres , quos
illa nouerat , & charos habebat , & P. Ioannes
Monte Majoristunc Rector Collegij ipsius , qui
profectus in urbem , Provinciæ huius Procu-
rator , redierat ante duos dies , quām illa mo-
reretur ; & illam est consolatus , adiuuitque ad
hanc eius profectionem. Sed omnes habebant pa-
rum ,

rum, quod cum illa agerent: Dominus enim ipse
sat bene occupatam secum habebat. Ultimum
fecit, quod locuta est, hoc fuit. cum aliquid re-
frigerium ex haustu aquæ accepisset, coniectis in
crucifixum oculis, dixit: Domine, cum tu essem in
hac pressura, in qua ego sum, non fuisti aqua fri-
gida recreatus, sed felle & aceto, miserere pau-
perculæ huius & miserabilis ancillulæ. Mortua
est fœliciter feria quinta vespertina in die S. Bar-
nabæ, Anno 1598. cum esse ætatis 73. annorum. Ma-
gnus fuit sensus & fletus omnium pauperum ex e-
ius morte, & ipso die distributi sunt inter eos 400
aurei.

SIVDVIT Societas in hac occasione gratitu-
dinem suam ostendere erga tantam benefactri-
cem. positum est tunc eius corpus in quadam cista,
& paruo tumulo: & conuenerunt ad locum, ubi
mortua est, omnes de Societate, qui sunt in tri-
bus locis in hac ciuitate, ad Officium decantan-
dum. Et nocte illa manerunt apud corpus duo-
decim illorum: altero die mane omnes conuene-
runt ad domum professam, in qua fuit magnus
tumulus erectus, cum multis facibus, ac decan-
tatum Officium cum ea solennitate, qua in Societa-
te fieri potest. Curatū est, ut omnia Sacra, quæ illa
die in tota Vallis-Oletana Ciuitate diceretur, of-
ferreretur pro ei^o anima: vesperi institutū solēne fu-
nus, ad quæ cōuenit sūmi tēpli Capitulū cum toto Cle-
ro, & omnib. Religionib. quæ ad huiusmodi fu-
nera cōuenire solent; quibus liberaliter datæ sunt
consuetæ eleemosynæ. Adfuit quoque tota No-
bilitas, quæ tunc erat Vallis-Oleti: & cum hac
pompa & comitatu corpus eius in sarcophago

Ee 2 possum

positum portarunt grauiores Societatis Patres vsque ad alteram partem pontis: vbi positum in lectica, comitantibus triginta ex nostris Patribus cum accensis facibus, vexerunt ad Villagarciense eius Collegium, quo cum P. Provinciali conuenerant grauissimi quiq; totius Prouinciae Patres, & solennissimas celebrarunt exequias, in quibus P. Anton. Padillius cu[m] solita sua grauitate, & pro te argumētū dignū erat, concionē habuit. Cōtinuitur autē séper suffragia, explēdo exactissimē quidquid illa in suo testamento cōstitutum reliquerat.

C v m primū Salmaticensi Collegio, vbi ego tunc eram, eius mors innotuit, scientes quantum Societas tota tantæ Matronæ esset obstricta, non fuimus contenti facere, quod præscribit nostra Constitutio, vt per vniuersam Societatem singuli Sacerdotes nouem Sacra pro illa offerrent, tanquam trium Collegiorum fundatrice; sed solennes quoque exequias disposuimus, conuocantes præcipuos totius Vniuersitatis, & Academiæ, qui libentissimè ad illud Officium conuenerunt: concionatus est Pater Iosephus Acostus tunc Collegij Rector, & insignis alias concionator, qui in eleganti & accurata illa concione præclara defunctæ opera retulit & adumbravit, quæ illam comitata sunt usq; ad locum gloriæ. Idem fecerunt in alijs huius Prouinciae Collegijs in testimonium eiusdem gratitudinis: cuius etiam causa fusior hic esse volui, vt sit continua memoria in terra, eius quæ talia opera fecit, vt excellenter Regi cœli seruiret ac placeret, vbi eam credo iam cum illo regnare in throno insignis gloriæ.

CAPUT